

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **A. P.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,

procedując w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2023 r.

w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2022 r., sygn. akt II AKa 46/22,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 13 sierpnia

2021 r., sygn. akt II K 18/18,

na podstawie art. 545 § 1 w zw. z art. 430 § 1 i art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 639

k.p.k.

postanowił:

- 1. wniosek pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. kosztami postępowania wznowieniowego obciążyć
skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 13 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 18/18, A. P. został skazany:

- za czyn z art. 258 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;
- za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s., art. 76 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł.

Po połączeniu kar jednostkowych pozbawienia wolności Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Tym samym wyrokiem zostały skazane 4 inne osoby.

Wobec wniesienia przez strony apelacji od powyższego wyroku, Sąd Apelacyjny w Krakowie rozpoznał sprawę wszystkich oskarżonych i wydał wyrok w dniu 20 września 2022 r., sygn. akt II AKa 46/22, przy czym w odniesieniu do A. P. w niewielkim zakresie, uzupełniając w określony sposób podstawę wymiaru kary łącznej, zmienił wyrok Sądu I instancji, a w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymał w mocy.

Prawomocny wyrok Sądu odwoławczego zaskarżył kasacją m.in. obrońca ówczesnie skazanego A. P., formułując określone wnioski co do oczekiwanego orzeczenia Sądu Najwyższego.

Niezależnie od tego, inny obrońca A. P., powołując się na przepisy art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k., art. 542 § 1 k.p.k., art. 544 § 2 k.p.k. oraz art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 425 § 2 k.p.k., złożył wniosek o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie – w części odnoszącej się do skazanego A. P., uchylenie wyroków sądów obu instancji „w części co do uznania skazanego A. P. za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw (zgodnie z art. 547 § 3 k.p.k.), ewentualnie uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania (zgodnie z art. 547 § 3 k.p.k.)”.

Zwrócił się przy tym o przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do wniosku, tłumacząc, dlaczego wykazują one jego zasadność.

W odpowiedzi na wniosek prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie, które to stanowisko spotkało się z repliką obrońcy skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jak wcześniej nadmieniono, od wydanego w tej sprawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2022 r., sygn. akt II AKa 46/22, wniośł kasację m.in. obrońca A. P.. Ustalono, że po rozpoznaniu tej kasacji (i kasacji wniesionych przez obrońców 2 innych skazanych) Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 7 czerwca 2023 r., sygn. akt III KK 109/23, uchylił zaskarżony wyrok w odniesieniu do A. P. (powołując art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. także w odniesieniu do pozostałych 4 skazanych) i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym (odpis wyroku z uzasadnieniem - k. 123-136 akt niniejszej sprawy III KO 129/22). Wyeliminowanie z obrotu prawnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2022 r., sygn. akt II AKa 46/22, oznacza, że przestała być aktualna podstawowa przesłanka prowadzenia postępowania wznowieniowego w sprawie A. P. – fakt, że postępowanie sądowe w tej sprawie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem (art. 540 § 1 k.p.k.). Wobec tego należało uznać, że złożony przez obrońcę wniosek o wznowienie postępowania stał się niedopuszczalny z mocy ustawy i pozostawić go bez rozpoznania. W nawiązaniu do twierdzenia autora wniosku zawartego we wspomnianej replice (cyt. „Nie ulega żadnym wątpliwości, że gdyby czy to Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, czy też Sąd Apelacyjny w Krakowie dysponowały dokumentami załączonymi przez skazanego do wniosku o wznowienie postępowania nie doszłoby do wydania wobec A. P. wyroku skazującego”) należy zaznaczyć, że w toku powtórnego postępowania odwoławczego obrońca A. P. będzie miał sposobność przedstawić Sądowi nowo pozyskane dowody.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[K.K.]

[ms]

